

L'escriptor blanenc Salvador Macip reflexiona sobre la manipulació dels individus i la societat a 'Hipnofòbia'

Decidir per no ser manipulat

Valèria Gaillard
BARCELONA

Científic i escriptor –dues “passions” que equipara–, ja d'entrada Salvador Macip (Blanes, 1970) reconeix que li agrada fer moltes coses i que per això s'ha d'organitzar i robar hores al son. Dormint sis hores diàries és com ha pogut escriure *Hipnofòbia*, premi Carlemany per al foment de la lectura, una novel·la fantàstica i d'intriga que planteja: què passaria si no dormíssim gens?

En la novel·la no dormir permet exercitar el poder de la ment, un poder que ràpidament és usat per uns quants per manipular la societat. “Aquest és el tema central, constatar fins a quin punt estem manipulats pels companys, pels polítics, pels mitjans, i tot plegat sense que ens adonem. Estem condicio-

nats tant per triar una pel·lícula al cinema com per anar a votar.”

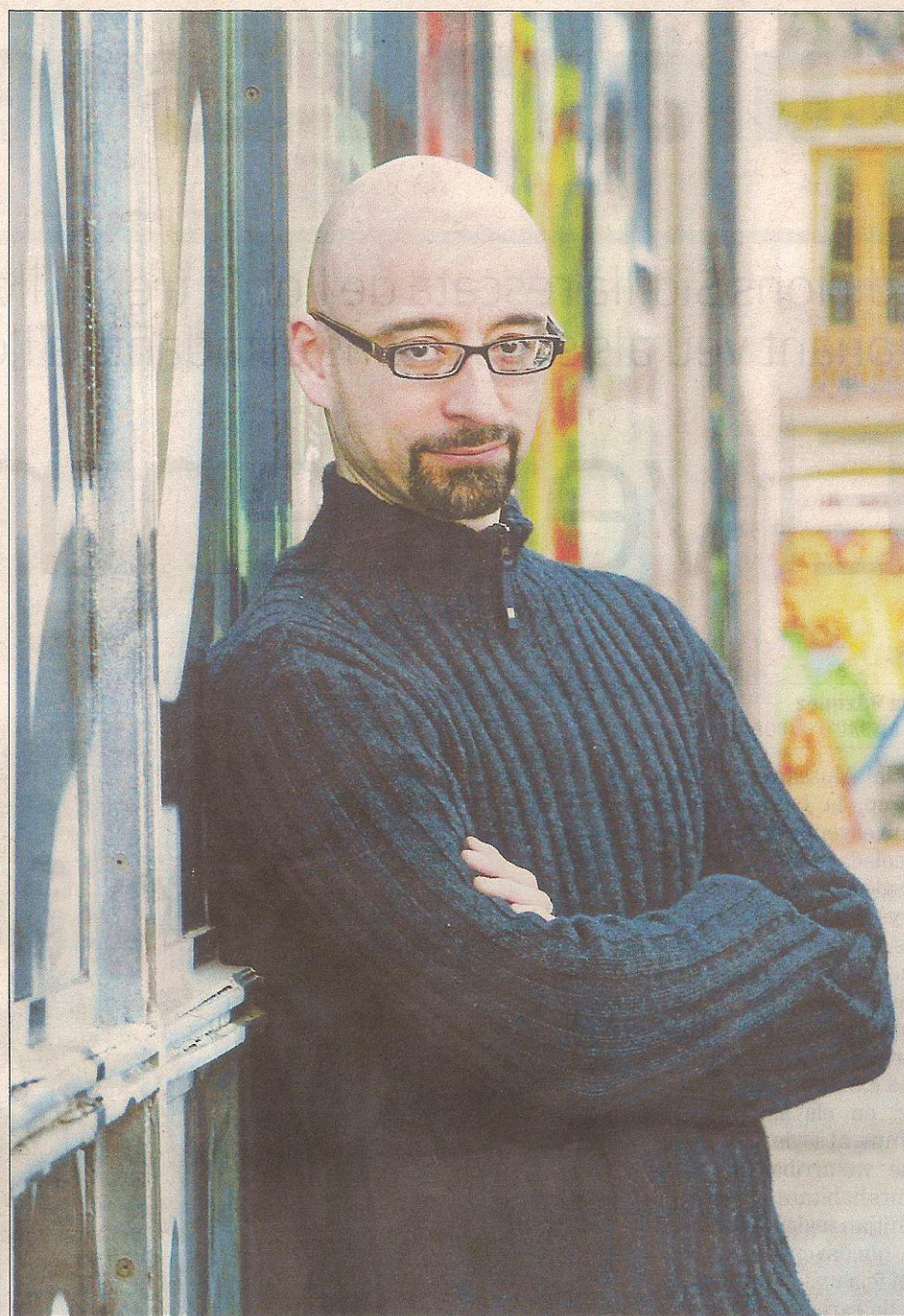
Macip, que viu des de fa quatre anys a Anglaterra, on dirigeix un grup de recerca sobre el càncer a la Universitat de Leicester, explica com inclús el moviment dels indignats també és víctima de les mani-

“Estem condicionats tant per triar una pel·lícula al cinema com per anar a votar”

pulacions, tal com es va poder veure el dia de la vaga general: “El més perillós són els col·lectius, que són més fàcilment manipulables, i davant d'això no més ens resta ser-ne conscients i intentar prendre decisions per un mateix.”

Ara és un, ara és un altre, a la novel·la apareixen uns “superhomes” capaços de penetrar en la ment dels altres i així dominar la societat. “La idea que existeix una elit, no necessàriament intel·lectual sinó econòmica, que domina la resta està vigent, la qüestió és: fins a quin punt és inevitable?” El científic està “espantat” pel fet que, segons les enquestes, la societat tria els seus dirigents pels seu aspecte físic, “el principi més erroni del món, com vam veure amb Zapatero.”

La novel·la, publicada per Proa i d'una estructu-

Macip tanca amb 'Hipnofòbia' un cicle de tres novel·les dedicat a la manipulació ■ ANDREU PUIG

ra narrativa innovadora (amb canvis narrador i de temps verbal), està situada en l'actualitat als Estats Units, un país on Macip ha viscut vuit anys. “Tots els escenaris americans, que són molt cinematogràfics i literaris, m'han influït molt, i per exemple el temple de Gloucester que apareix en el llibre existeix, així com

els escenaris de Lovecraft, a la zona de Boston.”

Lovecraft i també Edgar Allan Poe són els autors de referència de Macip, que considera que les noves generacions ignoren l'origen literari de moltes de les històries que llegeixen, com el mateix cicle de *Crepuscle*. “Està molt bé que consumim això en un format

modern, però anem també a les fonts!” De fet, aquest ha estat l'objectiu del novel·lista, donar una nova cara al tema clàssic de la manipulació i de la lluita entre el bé i el mal, sempre esperonat per una recerca formal. Així també prepara la pròxima novel·la, que preveu més “realista”, sobre la temàtica de l'emigrant. ■